VAARWEL AAN DE UTRECHTSCHE STUDENTEN, ...

Herman Johan Royaards

VAARWEL

AAN DE

UTRECHTSCHE STUDENTEN,

UITGESPROKEN

BIJ DERZELVER UITTOGT, ALS

VRIJWILLIGE JAGERS,

NAAR

BERGEN OP ZOOM,

11 Nov. 1830.

TEN VOORDEELE VAN DE ZAAK DES VADERLANDS.

TE *UTRECHT*,
GEDRUKT BIJ N. VAN DER MONDE.
1830.

De liefde tot zyn lant is yeder aengeboren.

VONDEL.

VAARWEL.

Neen! vrees niet, Nederland! uw roepstem is gehoord.

Gij ziet uw erf bedreigd door plunderwoede en moord.
'tVerraad barst los in 't rond; de Geest des kwaads blijft waren,
En aast met vlammend oog op goed en legerscharen.
Reeds is der Vadren grond, geheiligd door hun bloed,
Door Belgen snood verguisd in dronken euvelmoed,
En Neêrland wordt ten prooi aan 't muitrenrot gegeven,
Schenkt niet der Vadren God ons andermaal het leven.

God wenkt. — Nog leeft het kroost van 't roemrijkst voorgeslacht,
Dat zich die wondren schiep van aanzien, eer en magt.
Het hoort die roepstem; niet in lastrende oproerzangen;
Daar binnen spreekt een stem, — die moog' hun toon vervangen.
't Gevoel van pligt ontwaakt, 't verfoeit verraad en nijd;
Gansch Neêrland eischt het zwaard, en snelt ten heilgen strijd;
't Zweert op der Vadren graf: «Uw nakroost zal niet slapen,"
En, met het oog op God, klemt aller vuist het wapen.

Europa staar' verbaasd 't ontwaakte Neêrland aan,
Waar trouw en deugd en moed vereênd ten kampstrijd gaan.
Ons oog ziet U met trots, beminde kweekelingen!
Die Utrechts school vereênde in onze letterkringen.
Gij hoordet naauw de stem: « Oud-Neêrland is bedreigd,"
Of 't was slechts eene kreet, die uit den boezem stijgt:
«Te wapen, Broeders! op! wij zullen de aarde toonen,
«Dat daar verraad en list, hier deugd en orde wonen."

Trekt voort in dat gevoel: onze eer is aangerand,
Met God aan uwe spits, voor Vorst en Vaderland.
Weemoedig ziet ons oog U uit ons midden scheiden,
Maar biddend uit zich 't hart: «Blijf gij, o God! hen leiden."
Dan zoekt gij geen gevaar, dan waar uw pligt U wenkt;
Dan blijft op uwen togt uw braafheid ongekrenkt;
Dan leeft ge als 't waardig kroost van vrome en kloeke Vadren,
En dankend zien we U wêer tot Utrechts muren nadren.

H. J. ROYAARDS.